

JO VANHA VUOSI MENNYT ON

Joh. 5:17

17. Mutta Jeesus sanoi heille: "Minun Isäni tekee yhä työtä, ja niin teen myös minä."

Vanhan ja uuden taite

Uuden ja vanhan vuoden taitteessa joudumme jollain tavalla katsahtamaan menneisyyteen samalla kuin tähyämme mieli toiveita ja huolta täynnä tulevaisuuteen. Vuosi 1997 ei tuonut kaipaamaamme rauhaa maailmaan. Mitä vuosi on meidän henkilökohtaisessa elämässämme merkinnyt, sitä tämä ilta haastaa mietiskelemään.

Petolliset odotukset

Vuoden taitteeseen voi liittyä myös aimo annos itsepetosta. Joku voi antaa optimistisen luonteensa lentää ja ajatella, että uusi vuosi ei voi olla minulle ainakaan huonompi kuin kulunut. Ulkonaisessa suhteessa meillä ei ikävä kyllä ole mitään takeita siitä tänään. Joku taas voi yrittää uudenvuoden lupauksillaan pettää itseään ja ajatella, että uutena vuonna en tee ainakaan niitä samoja erehdyksiä kuin tänä vuonna. Aion päästä eroon ainakin jostain huonosta tavastani ja ensi vuonna vihdoinkin saan tehdyksi sen, mitä jo pitkään olen yrittänyt tai suunnitellut.

Joku on sanonut, että "tie kadotukseen on päällystetty hyvillä lupauksilla". On kovin mahdollista, että me jaksamme pitää omat päätöksemme vain hetken ajan. Parhailla lupauksillamme meistä voi tulla ehkä vain "kolmen päivän pyhimyksiä", niinkuin japanilainen sananlasku sanoisi. Sen jälkeen kaikki on taas ennallaan.

Joku taas voi ottaa uuteen vuoteen peruspessimistin asenteen. Asiat ovat menneet kuluneenakin vuonna huonosti, joten ne varmasti menevät vielä huonommin uutena vuonna. Parempi nähdä asiat mahdollisimman synkkinä niin eipähän sitten tule ainakaan pettymyksiä.

Kuka on tulevaisuutesi Herra?

Raamattu ei tue meidän perusteetonta toiveajatteluamme, mutta ei liioin meidän väärää tulevaisuudenpelkoammekaan. Molempien suuri harha on siinä, että keskitymme itseemme, olosuhteisiimme ja ajan kuluun, emmekä siihen, mikä tekstimme mukaan on olennaista tulevaisuutemme suhteen.

Raamatun kysymyksenasettelu ei ole: "Mitä minulle ja meille ja kansallemme ja maailmalle tapahtuu?" vaan

"Kenen kanssa Sinä, me ja kansamme ja maailma on tekemisissä ja suhteessa alkavanakin vuonna? Kuka täällä päättää meidän asioistamme? Millaisessa suhteessa olemme tuohon suureen Päättäjään, jonka nimi on Jeesus. Tulevaisuuden avain on siinä, KENEN kanssa me kuljemme tänään ja huomenna. KUKA täällä tekee tänään työtään?"

Isän ja Jeesuksen työ

Tekstissämme Jeesus lupaa: "Minun Isäni tekee työtään taukoamatta, ja niin teen myös minä."

Jeesus oli juuri edellä parantanut 38 vuotta rampana olleen sairaan. Jeesuksen käskyn

mukaisesti mies oli kantanut makuualustansa läpi Jerusalemin ja mennyt sitten ensi kertaa 38 vuoteen temppeliin kiittämään Jumalaa. Tämä tapahtui sapattina. Kirjanoppineet, jotka tunsivat kyllä miehen, eivät hengellisessä sokeudessaan nähneet hänelle tapahtunutta ihmettä. He näkivät vain sen, että vastoin sapattikäskyä, mies kantoi vuodettaan. Kun he nuhtelivat miestä, hän kertoi kantavansa vuodettaan kotiinsa, koska hänet parantanut oli niin käsenyt.

Jeesus jatkaa myös ruumiillista parantavaa työtään näinäkin päivinä. Siitä muistutuksena eräs ystävä Pohjanmaalta kertoi ennen kuin alettiin telttakokoussarjaa hänen kotinsa pihalla:

"Viime vuonna tästä ei olisi tullut yhtään mitään. En kyennyt juuri askelta ottamaan vakavan sydänsairauteni vuoksi. Leikkaukseen odotin vuoroa, mutta Herra teki ihmeensä. Vastasi rukouksiin ja paransi ilman leikkausta! Kiitos hänen nimelleen!"

38 vuotta sairastanut parannetaan

Mutta Jeesuksen työ ei rajoittunut eikä rajoitu ruumiin parantamiseen. Tempelissä Jeesus tapasi parannetun miehen uudelleen ja tarttui miehen syvimpään ongelmaan eli siihen syyhyn, jonka vuoksi mies oli sairastanut 38 vuotta:

"Sinä olet nyt terve. Älä enää tee syntiä, ettei sinulle kävisi entistä pahemmin."

Mies oli terve. Jeesus oli antanut rammalle mahdottoman käskyn nousta ja kuuliaisuus käskylle tuli Jeesuksen ihmeen kautta mahdolliseksi. Nyt Jeesus osoitti miehelle, että synti oli ollut hänen rampuutensa taustalla, mutta olemalla kuuliainen Jeesuksen uudelle mahdottomalle käskylle: "Älä enää syntiä tee!" hän sai myös voiman uuteen elämään. Syntiin palaavalle taas tulisi tapahtumaan vielä kauheampaa kuin 38 vuotta sairautta. Ero Jumalasta, ero elämän lähteestä.

Isän ja Jeesuksen jatkuva työ

Sapatti on muistutus siitä, miten Jumala oli saanut luomistyönsä täysin valmiiksi ja lepäsi töistään. Mutta Jumalan lepo päättyi siihen, että ihminen lankesi syntiin ja lähti omille surkeille teilleen. Jumalan rakkaus ei voinut siksi enää levätä. Jumala lähti liikkeelle ja tekee yhä tänään oman Poikansa Jeesuksen kanssa työtä, jossa Hänellä ei ole mitään sapatin lepoa. Jumalan työn tavoitteena on kutsua ja vetää kansoja, heimoja ja yksilöitä Jeesuksen Golgatan verellä valmistamaan pelastukseen ja elämään Isän yhteydessä.

Jeesus kuvaa tätä työtään, jota Hän Isän kanssa yhä jatkaa tekstimme jälkeen seuraavasti:

"Niin kuin Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin antaa myös Poika elämän kenelle tahtoo."

Jumala tekee työtä herättääkseen hengellisesti kuolleita suomalaisia uuteen elämään.

"Isä itse ei tuomitse ketään, vaan hän on antanut kaiken tuomiovallan Pojalle, jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa niin kuin he kunnioittavat Isää."

Jeesus tekee työtä elävien tuomarina. Hän herättää ihmisten omiatuntoja, että he tajuaisivat oman tilansa ja kääntyisivät Vapahtajan puoleen.

"Totisesti, totisesti: se, joka kuulee minun sanani ja uskoo minun lähettäjäni, on saanut ikuisen elämän. Hän ei joudu tuomittavaksi, vaan hän on jo siirtynyt kuolemasta

elämään."

Jeesus herättää uskon, jonka kautta Jumalan elämä virtaa armahdetun sydämeen.

"Tulee aika, jolloin kaikki, jotka lepäävät haudoissaan, kuulevat hänen äänensä. He nousevat haudoistaan - hyvää tehneet elämän ylösnousemukseen, pahaa tehneet tuomion ylösnousemukseen."

Jeesuksen työ tulee päättymään siihen, että kuolleet herätetään ja tapahtuu lopullinen tuomio. Aika loppuu, iankaikkisuus alkaa.

Menneen vuoden johdatus

Herran työhön kuuluu myös se tapa, miten Hän pelastamiaan johtaa kohti lopullista päämäärää. Sitä voimme katsella aivan läheltä, omasta elämästämme. Niin myös menneestä vuodesta. Kun itse katsahdan menneeseen vuoteen, niin on pakko myöntää, että kahden lapseni sairauden, vaimon työttömyyden ja vamman ja oman tehtävän epävarmuuden vuoksi varsinkin alkuvuosi oli rankkaa aikaa, mutta loppuvuonna ilo ja kiitollisuus alkoivat taas tehdä pesää kotiimme. En ole osannut enkä jaksanut laatia mitään suunnitelmia kuluneelle vuodelle, mutta Jumala on kuljettanut päivästä päivään ja askel askeleelta eteenpäin. Kun näköaloja tulevasta ei ole, tiedän, että Herra näkee ja on luvannut johdattaa.

Joka askeleelle johdatusta

Lopullinen taivaallinen päämäärä on tiedossa, mutta matkareitti ja sen kulkemiseen tarvittavat askeleet on ollut pakko ottaa yksi kerrallaan ja koko aika kysellen Herralta, mihin suuntaan seuraava askel. Tähän epäselvyyteen on sisältynyt kuitenkin siunaus. Isä ja Poika tekevät alinomaa, kaiken aikaa työtään, myös johdattavaa työtään. Ilman Jeesusta ei Hänen omansa voi tehdä mitään. Mitä useammin joudut kysymään Herran mieltä valinnoissasi, sitä läheisemmin saat oppia tuntemaan Hänen totuutensa ja rakkautensa.

Ristin tie

Jumalan suunnitelmissa kulkeminen ei välttämättä merkitse helppoa tietä. Herran tahdon toteutuminen elämässämme voi tehdä kipeää silloinkin, kun tiedän, että Hän tekee elämässäni vain parasta. Herra lupaa, että kaikki yhdessä vaikuttaa niiden parhaaksi, jotka Jumala on tielleen kutsunut ja jotka rakastavat Jumalaa. Tämä lupaus ei tarkoita sitä, että kaikki asiat maan päällä tapahtuisivat ihmisille lopulta parhaaksi. Ihmisen synty ja sen seuraukset ovat todellisuutta. Tämä lupaus koskee vain niitä, jotka ovat ottaneet Jumalan kutsun vastaan ja päässeet osalliseksi Jeesuksen veressä anteeksiantamuksesta ja elämän yhteydestä taivaalliseen Isään ja siksi rakastavat myös Häntä. Herran armo on heidän elämässään niin suuri, että ahdistavimmatkin kokemukset ja suurimmatkin tuskat muodostuvat lopulta heidän elämässään siunauksiksi.

Herra lupaa, että *"tie Jumalan valtakuntaan kulkee monen ahdistuksen kautta"*. Se ei tarkoita sitä, että pelastuaksemme ja päästäksemme taivaaseen, meidän on kärsittävä paljon. Pelastumiseen ei tarvita muuta kuin se, että tunnustat ja hylkää syntisi ja turvaat Jeesuksen Golgatan sovitustyöhön. Saat silloin lahjana Jeesuksen ahdistusten tähden vapauden synnin syyllisyydestä, tuomiosta ja rangaistuksesta. Saat uuden ja iankaikkisen elämän, jonka yli kuolemalla ei ole mitään lopullista valtaa. Jeesus on

ylösnousemuksellaan kukistanut kuoleman vallan.

Monen ahdistuksen kautta

Mutta kristityn tie lopulliseen kirkkauteen vie monen ahdistuksen kautta. Missään Herra ei ole luvannut seuraajilleen helppoa tietä. Hän on luvannut kaidan, kapean, ristin kantamisen ja itsensä kieltämisen tien. Siihen kuuluu paljon ja monen laista ahdistusta. Mutta tällä ahdistuksella on siunattu tavoite. Herra haluaa meidät valtakuntaansa. Hänen valtakuntansa on tila, jossa Hän itse armollisena ja hyvänä Kuninkaana saa päättää meidän asioistamme ja saa käyttää meitä omien päämääriensä toteuttamiseen: totuuden sanan todistamiseen ja rakkauden osoittamiseen toisille.

Voidakseen hallita meitä Hän tarvitsee kahvoja meidän sydämiimme. Hän tarvitsee tarttumapintoja, joista Hän pääsee taivuttamaan sydämemme kuuliaisuuteen Hänen tahdolleen, Hänen sanalleen ja mieleemme avoimeksi Hänen johdatukselleen. Näitä tarttumapintoja Hän saa, kun Hän vie meitä moniin ahdistuksiin. Jumalan lapselle, joka on Jumalan ja Jeesuksen jatkuvan työn alla ja kohteena, ahdistusten tie ei siksi ole pelottava tie, vaan tie sisälle Jumalan valtakuntaan. Herran oma osaa siksi varautua tuleviin ahdistuksiin, ei huolehtien ja yrittäen niitä väistellä, vaan suuntaamalla mielensä Herraan, joka tekee työtään kaiken aikaa.

Kristityn toivo

Kristityn toivo perustuu Herran jatkuvaan työhön myös alkavana vuonna. Ihmisillä, jotka tarrautuvat siihen, mikä lopulta kuitenkin on menetettävä ja joka häviää, ei ole toivoa. Toivo on vain niillä, jotka turvaavat loppuun asti Herraan ja Hänen lupaukseensa iankaikkisesta valtakunnasta Jeesuksen kirkkaudessa.

Eräs taiteilija maalasi taulun. Öisestä myrskyvästä merestä nousi puolipallonmuotoinen kallio, joka kuvasi maailmaa. Kalliolla hiukan tyrskyjen yläpuolella istui ryysyissä nainen, jonka silmät olivat sidotut ja jonka käsissä olivat kahleet. Hänelle oli kädessään kannel, jonka kaikki kielet olivat yhtä lukuun ottamatta poikki. Pimeällä öisellä taivaalla tuikki pienen pieni tähti, jota tuskin erotti kuvasta. Taiteilija oli antanut taululle nimeksi TOIVO.

Kun taiteilijalta kysyttiin, missä se toivo näin synkässä taulussa oikein oli, hän selitti tauluaan seuraavaan tapaan. Vaikka Jumalan lapsi ja Jumalan seurakunta olisikin tässä myrskyvässä maailmassa ja viimeisen ajan ahdistuksissa niin kuin tuo nainen: täysin yksin pimeässä, puutteessa, silmät peitettynä ja kahleissa ja elämästä kaikki langat poikki, niin kuitenkin, jos hänellä on sydämensä soittimessa yksi kieli tallella, uskon kieli, niin hän voi, vaikka hänen silmänsä olisivat peitetyt uskon silmillä katsella sitä tähteä, joka on Jeesus Kristus. Ja siksi hän voi sydämessään laulaa toivon ylistysvirttä Pelastajalleen ja Vapahtajalleen, joka tulee pian takaisin. Herran omalla on suurimmassakin ahdistuksessa toivo. Mutta ilman Vapahtajaa suurimmassakin yltäkylläisyydessä on vain epätoivoa.

Entä Sinä?

Kumpaan joukkoon Sinä kuulut? Tänään on armon ja pelastuksen päivä. Tänään Herra yhä tekee työtään. Jos kuljet vielä epätoivon saattueessa, Herra kutsuu Sinua tulemaan luokseen ja omistamaan iankaikkisen toivon. Tänään katuville syntisille kuuluu sanoma: "Sinun syntisi annetaan Sinulle Jeesuksen nimessä ja veressä anteeksi. Saat

iankaikkisen elämän lahjan."

Tätä synnin, kuoleman ja Sielunvihollisen vallan voittavaa sanomaa Jeesuksen rististä ja ylösnousemuksesta saamme myös julistaa alkavana vuonna. Herra pelastaa tänäänkin syntisiä. Siksi kutsun Sinua, joka jo Herran tunnet, lähtemään liikkeelle ja viemään viestiä ainoasta toivosta, joka tälle maailmalle on: Se on sanoma ristiinnaulitusta, mutta kuoleman voittaneesta ylösnousseesta Jeesuksesta Kristuksesta, joka tekee yhä työtä.